



Baltieji gandrai, kiaunės, ožiukas

daug paukščių – jų balsai girdėti ištisus metus. Ir pačioje sodyboje sau namus ir tinkamą rūpestį rado iš lizdo iškritęs gandrukas bei panašaus likimo kranklys, kurį rado ir užaugino vieniša dama. Neseniai specialiam aptvare apgyvendinti didieji apuokai.

Pamažu Telšių miškininkai, kurių pirminis tikslas buvo veisti žvėris ir juos paleisti į Telšių miškus, svarbiausią dėmesį ėmė skirti edukacinei veiklai. Danieliai, lūšys ir kiti žvėrys liko gyventi gana erdviuose aptvaruose, jais tinkamai rūpinamasi. „Žvėrinčius“ tapo svarbią pažintinę reikšmę turinčiu gamtos kampeliu, mielai lankomu Žemaitijos, visos Lietuvos, net tarptautiniu turizmo objektu. Jungtinė Žemaitijos tautodailininkų, menininkų, medžio drožėjų komanda, vadovaujama Stepono Kamino ir Vytauto Savickio, rūpinosi „Žvėrinčiaus“ apipavidalinimu – pagamino jam informacinius skydus, drožė skulptūras, gamino sūpynes ir kitas priemones vaikų pramogoms. Dažniausiai sulaukiami ir svarbiausi „Žvėrinčiaus“ lankytojai yra vaikai. Sodybą papuošė ir žemaičio Kęstučio Šiušos išdrožinėtos medžio skulptūros. Dar vienas lankytojų dėmesį patraukiantis objektas – jurta, kurioje įsiamžinti skuba bene kiekvienas čia užsukęs.

Į sodybą atkeltas senovinis svirnas pavadintas „Vilkyne“. Jame planuojama įkurti „Žvėrinčiaus muziejų“. Šiuo metu pastatas naudojamas bitininkystės ir kitoms

reikmėms. Svirne smalsesnieji gali pamatyti senovinį žemaitišką skobtinį avilį. Tokį pasigaminti retas kuris bitininkas mokėtų. Petras, besidomintis ir aktyviai užsiimantis dar ir bitininkyste, keletą tokių avilių yra pasidaręs ir pastatęs netoli svirno. Sako, kad pavasarį juose apsigyvenančios bitės. Kitapus svirno – tikras avilių muziejus, kuriame dūzgia ir dirba daugybė bičių šeimų. Kiekvienas čia atvežtas avilys turi savo istoriją (yra atkeliavusių ir iš užsienio šalių), aviliai yra įvairaus senumo, formų, pavidalų. Petro ir Rasos auginamų bičių medus – ekologiškas, gardus ir ypač sveikas.

(Nukelta į 42 p.)



Svirnas VILKYNĖ